

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	854 - 04 - 47
Дата	09 / 02 2018г.

50
17

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА**

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 83, ал.1 от ПОДНС внасяме предложение за изменения на приетия на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, № 802-01-1, внесен от Министерски съвет, както следва:

1. В § 2 се правят следните изменения и допълнения:

а) Досегашният текст става т. 1.

б) Създава се т. 2:

„2. В ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „който разглежда всички въпроси във връзка с прилагането на този закон”.”.

2. Създава се § 2а:

„§ 2а. В чл. 5, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „освен в случаите, изрично посочени в този закон”.”.

3. В § 3 се правят следните изменения и допълнения:

а) Създава се нова т. 1 и следващите се преномерират:

„1. В ал. 1, т. 2 цифрата „10” се заменя с „20” и накрая се поставя запетая и се добавят думите „, а за малки и средни предприятия по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за малките и средните предприятия – 35 на сто”.”.

б) В т. 2, която става т. 3, накрая се поставя запетая и се добавя „освен в случаите по чл. 33к, ал. 2 от Закона за чужденците в Република България”.”.

4. В § 4 се правят следните изменения и допълнения:

а) Досегашният текст става т. 1.

б) Създава се т. 2:
„2. Създава се ал. 3:
„(3) Лицата по ал. 2, т. 1 могат да упражняват заетост без разрешение по чл. 7, ал. 3, след регистрация от работодателя в Агенцията по заетостта при условия и по ред, определени в правилника за прилагане на закона.””.

5. В § 11 се правят следните изменения и допълнения:

а) В т. 1, в основния текст на чл. 15, ал. 2 след думите „се предоставя” се добавя „в 20-дневен срок”;

б) Създава се нова т. 3:

„3. В ал. 4 т. 1 се заличава.”

в) Досегашната т. 3 става т. 4.

6. Създава се § 12а:

„§ 12а. В чл. 17, в основния текст на ал. 2 думите „чл. 7, ал. 1, т. 1, 3 и 4” се заменят с „чл. 7, ал. 1, т. 3 и 4”.”.

7. Параграф 13 се изменя така:

„§ 13. Член 18 се отменя.”.

8. В § 16 се правят следните изменения и допълнения:

а) Създава се т. 1:

„1. В ал. 2 думите „издава в 15-дневен” се заменят с „предоставя в 10-дневен”.

б) Досегашният текст става т. 2.

9. В т. 7 от § 44 се правят следните изменения и допълнения:

а) Досегашният текст става б. „а”;

б) Създава се б. „б”:

„б) В ал. 6 думите „могат да получат” се заменят с „се издава на” и думите „чл. 24б, чл. 24к и чл. 24м, лицата по чл. 24л, както и” се заменят с „чл. 24м, както и на”.”.

МОТИВИ

С предложените изменения и допълнения се цели усъвършенстване режима на достъп до българския пазар на труда на граждани от трети държави с цел работа, като се отчетат в по-голяма степен актуалното икономическо развитие и растеж, възможностите за откриване на нови работни места и свързаните с това съществуващи потребности от работна сила.

Предложението по т. 1 цели изричното уточняване, че създаденият със Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ)

Национален съвет по трудова миграция и трудова мобилност е компетентен да разглежда всички въпроси по прилагането му. А предложенията в т. 2 и т. 3, б. „б” целят отразяването на вече извършените промени в ЗТМТМ с преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 97 от 2017 г.).

Предвид динамичното развитие на икономиката през последните години и нарастващите потребности от работна сила със съответните знания и умения, се прави предложението по т. 3, б. „а”. Действащото към момента ограничение за възможност за заетост на работници от трети държави до 10 % от средносписъчния състав на дадено българско предприятие е морално остаряло и неефективно предвид трудовомиграционните процеси от и към България и тази защитна мярка е изгубила своята роля. Все по-често се налага да се прибегва към процедурата, дадена в чл. 14 ЗТМТМ, при доказан недостиг на работна сила на пазара на труда с дадени квалификации и умения. Това е особена пречка за наемането на чуждестранна работна ръка от малки и средни предприятия, какъвто е и масовия случай на исканите изключения през последната година. Всичко това обуславя предложеното удвояване на процентното ограничение от 10 на 20 на сто, при което се запазва защитният характер на нормата спрямо местната работна сила, но тя става по-гъвкава и по-приложима спрямо потребностите на българския бизнес. Същевременно се отчитат спецификите на малките и средни предприятия като за тях увеличението се диференцира с коефициент 3,5. По този начин се постига и облекчаване на административната тежест – както за бизнеса, така и за администрацията, която ще прилага нормата на чл. 14 ЗТМТМ наистина в изключителни случаи, както тя е замислена.

Във връзка с политиката на България към лицата с доказан български произход към момента за тях е предвидена възможност за даване на достъп до пазара на труда с единно разрешение за пребиваване и работа – до получаване на разрешение за постоянно пребиваване – чл. 8, ал. 2, т. 1 и чл. 14, ал. 4, т. 1. Тъй като процедурата по получаване на постоянно пребиваване е кратка и практически е необосновано ангажирането на съответния административен ресурс на компетентните институции за издаване на разрешение, което практически ще се ползва едва няколко месеца, с предложенията по т. 4 и т. 5, б. „б” се преминава от разрешителен към регистрационен режим за тази категория лица. Това не само облекчава административната тежест за работодателите и за администрацията, но и осигурява по-добро съответствие на реалностите на пазара на труда.

По отношение на все по-нарастващата необходимост от висококвалифицирани кадри в различни икономически сектори и все по-силната конкуренция в международен мащаб за привличането на

специалисти от тази категория работници от трети държави предлагаме уеднаквяването на режима по чл. 17 с този по чл. 18 ЗТМТМ. Така с предложенията в т. 6 и 7 за всички издавани Сини карти на ЕС няма да се изисква провеждането на предварително проучване от работодателите – т.нар. „пазарен тест”, а не както е досега – само за определени групи професии, в момента единствено от сектора на информационните и комуникационните технологии. По този начин се облекчава достъпът до българския пазар на труда за всички специалисти с висше образование от трети държави, с което се цели подобряване позициите на България в глобалното състезание за привличане на висококвалифицирани работници. При приемането на този подход отпада необходимостта от чл. 18, който ще се отмени.

В допълнение, с последното предложение в т. 9 се прави уточнението, че съгласно чл. 33к, ал. 6 от Закона за чужденците в Република България, Синя карта на ЕС няма да се издава на граждани на трети държави, които пребивават в България в качеството им на членове на семейство на български гражданин или на гражданин на друга държава членка на ЕС и ЕИП, защото като такива те притежават повече права от тези, които Синята карта би им предоставила. Същевременно, в съответствие с последните изменения в ал. 1 от същия член законно пребиваващите на територията на страната чужденци като научни или сезонни работници ще имат възможност за кандидатстване и получат достъп до пазара на труда, ако отговорят на условията за висококвалифицирана заетост.

Също така следва да се отбележи, че се предлага и съкращаване на някои срокове, предвид възможността за по-добра организация при даване достъп до пазара на труда за единното разрешение за работа и пребиваване, което е общият случай (т. 5, б. „а”) и за сезонната заетост (т. 8).

Вносител: